

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2012 01 31
COM(2011) 876 final

2011/0429 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2000/60/EB ir 2008/105/EB nuostatos dėl
prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje**

(Tekstas svarbus EEE)

{SEC(2011) 1546 final}
{SEC(2011) 1547 final}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Šis Komisijos pasiūlymas yra susijęs su prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje, t. y. cheminių medžiagų, priskirtų prie Vandens pagrindų direktyvos 2000/60/EB¹ X priede išvardytų medžiagų, kurios kelia didelę grėsmę ES vandens aplinkai arba per ją, sąrašo peržiūra. Vandens pagrindų direktyvos 16 straipsnio 4 dalyje reikalaujama, kad Komisija ne rečiau kaip kas ketverius metus peržiūrėtų prioritetinių medžiagų sąrašą; Aplinkos kokybės standartų direktyvos 2008/105/EB², kurioje nustatyti prioritetinių medžiagų aplinkos kokybės standartai (AKS)³, 8 straipsniu Komisijos reikalaujama šios pirmosios peržiūros rezultatus 2011 m. pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai. Atlikdama peržiūrą Komisija turi, *inter alia*, apsvarstyti, ar tos direktyvos III priede pateiktų medžiagų nereikia įtraukti į prioritetinių medžiagų sąrašą. Taip pat reikalaujama, jei reikia, pateikti pasiūlymus, kuriais nustatomi naujoms prioritetinėms medžiagoms taikytini, atitinkamai, paviršinio vandens, nuosėdų arba biotos⁴ AKS ir peržiūrimi esamoms prioritetinėms medžiagoms taikomi AKS ir tų medžiagų statusas.

• Bendrosios aplinkybės

Vandens pagrindų direktyvoje pripažįstama, kad esama didelio poveikio, įskaitant cheminės taršos, vandens aplinkai ir kad būtinas tvarus vandens valdymas. Į direktyvos aplinkos tikslus įtrauktas geros cheminės ir ekologinės paviršinio ir požeminio vandens telkinių būklės siekis ir būklės blogėjimo prevencija. Direktyva įgyvendinama upių baseinų rajonų lygmeniu. Valstybių narių buvo reikalaujama iki 2009 m. priimti upių baseinų valdymo planus, grindžiamus, *inter alia*, neigiamų veiksnių ir poveikio analize ir stebėsenos rezultatais, ir kiekvienam rajonui skirtų priemonių programą.

Kad būtų pasiekta gera cheminė vandens telkinių būklė, jie turi atitikti prioritetinėms medžiagoms ir 8 kitiems teršalams, kurie jau buvo reglamentuojami ES lygmeniu, nustatytus AKS. 33 esamoms prioritetinėms medžiagoms priklauso įvairios pramoninės cheminės medžiagos, augalų apsaugos produktai ir metalai arba jų junginiai. Kai kurios prioritetinės medžiagos dėl savo patvarumo, bioakumuliacijos ir (arba) toksiškumo ar panašaus lygio neigiamų savybių (atitinkančių labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų

¹ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:02000L0060-20090113:EN:NOT>

² 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB (OL L 348, 2008 12 24, p. 84), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0105:EN:NOT>

³ AKS – tai tam tikro teršalo ar teršalų grupės koncentracija vandenyje, nuosėdose ar biotoje, kurios negalima viršyti, norint apsaugoti žmonių sveikatą ir aplinką (Vandens pagrindų direktyvos 2 straipsnio 35 dalis).

⁴ Biota – gyvų vandens organizmų, kurie gali būti analizuojami ir naudojami kaip taršos rodikliai, pvz., žuvų, moliuskų, bestuburių ir kt., grupė.

kriterijus, nustatytus REACH⁵) yra priskiriamos prie prioritetinių pavojingų medžiagų. Valstybių narių reikalaujama stebėti prioritetines medžiagas paviršinio vandens telkiniuose ir pranešti apie AKS viršijimą. Vandens pagrindų direktyvoje reikalaujama priimti priemonės prioritetinių medžiagų ir prioritetinių pavojingų medžiagų išleidimui, išmetimui ir nuotėkiam į vandens aplinką kontroliuoti: prioritetinių medžiagų atveju tai laipsniško mažinimo, o prioritetinių pavojingų medžiagų atveju – nutraukimo arba laipsniško sustabdymo priemonės.

Siekiant geros ekologinės būklės tikslo reikia, kad nacionaliniu lygmeniu būtų nustatyti cheminių medžiagų, kurios priskiriamos prie susirūpinimą vietos, upės baseino arba nacionaliniu lygmeniu keliančių medžiagų, bet ne prie ES lygmens prioritetinių medžiagų, standartai. Šios cheminės medžiagos žinomos kaip specifiniai upių baseinų teršalai.

Techninis prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūros darbas pradėtas 2007 m. medžiagų prioritetiškumo nustatymu siekiant nustatyti galimas naujas prioritetines medžiagas, vėliau buvo nustatomi joms taikytini AKS ir peržiūrimi esamoms prioritetinėms medžiagoms taikomi AKS ir šių medžiagų statusas. Numatyta į pasiūlytas naujas medžiagas ir esamų medžiagų pakeitimus atsižvelgti 2015 m. atnaujintuose upių baseinų valdymo planuose ir priemonių programose.

Per prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą buvo nuspręsta, kaip pagerinti AKS direktyvos taikymą, ir nustatytas papildomų prioritetinių medžiagų nustatymo per būsimas peržiūras patobulinimo mechanizmas.

- **Šioje srityje galiojančios nuostatos**

- 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus;
- 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje, iš dalies keičianti ir panaikinanti Tarybos direktyvas 82/176/EEB, 83/513/EEB, 84/156/EEB, 84/491/EEB, 86/280/EEB ir iš dalies keičianti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB;
- 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyva 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos.

- **Derėjimas su kitomis politikos sritimis**

Šeštojoje aplinkosaugos veiksmų programoje kaip pagrindinis veiksmas nustatomos prioritetinėms medžiagoms skirtos priemonės (žr. Sprendimo 1600/2002/EB⁶ 7 straipsnio 2

⁵ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB ir 2000/21/EB, (OL L 396, 2006 12 30, p. 1), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32006R1907:EN:NOT>

⁶ 2002 m. liepos 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1600/2002/EB, nustatantis šeštąją Bendrijos aplinkosaugos veiksmų programą (OL L 242, 2002 9 10, p. 1), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2002:242:0001:0015:EN:PDF>

dalis e punktą). Pasiūlymas yra suderintas su susijusiomis politikos sritimis ir pagrindiniais teisės aktais, kaip antai:

- cheminių produktų politika: 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą;
- augalų apsaugos produktų politika: 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinant Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ir 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/128/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų pagrindus siekiant tausiojo pesticidų naudojimo;
- biocidinių produktų politika: 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką;
- farmacijos produktų politika: 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus, ir 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus;
- pramoninių išmetamųjų teršalų politika: 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/1/EB dėl taršos integruotos prevencijos ir kontrolės ir 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/75/ES dėl pramoninių išmetamųjų teršalų;
- atliekų politika: 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų, 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/65/ES dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo (nauja redakcija) ir 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų (EEĮA);
- patvariųjų organinių teršalų (POT) politika: 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 850/2004 dėl patvariųjų organinių teršalų;
- jūros aplinkos apsaugos politika: 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva).

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAS

• Konsultacijos ir tiriamųjų duomenų naudojimas

Techniniam peržiūros darbui, visų pirma medžiagų prioritetiškumo ir joms taikytinų AKS nustatymui, vadovavo Aplinkos GD ir Jungtinis tyrimų centras, o darbą 2008–2010 m. vykdė įvairūs ekspertai. Tarp ekspertų buvo Vandens pagrindų direktyvos bendrosios įgyvendinimo

strategijos⁷ cheminių aspektų E darbo grupės, visų pirma jos dviejų pogrupių, nariai ir konsultantai iš INERIS (*French National Institute for Industrial Environment and Risks*), prisidėjo ir IOW (*International Office for Water*). E darbo grupę ir du jos pogrupius sudaro priklauso Komisijos generalinių direktoratų (Aplinkos, Įmonių ir pramonės bei Sveikatos ir vartotojų reikalų), valstybių narių ir suinteresuotųjų šalių organizacijų, kurioms priklauso įvairios Europos pramonės asociacijos (AESGP, AISE, *Business Europe*, CEFIC, CEPI, CONCAWE, COPA-COGECA, ECPA, EFPIA, EUCETSA, EUDA, EUREAU, EURELECTRIC, EUROFER, EUROMETAUX, EUROMINES), nevyriausybinių organizacijų (EEB, *Greenpeace*, WWF) ir tarpvyriausybinių organizacijų (OSPAR) atstovai.

E darbo grupė labai padėjo atlikti peržiūrą prisidėdama prie duomenų rinkimo (taip pat stebėsenos ir pavojingumo), medžiagų prioritetiškumo nustatymo proceso, kuriuo siekta nustatyti naujas medžiagas, techninių AKS nustatymo gairių dokumento atnaujinimo ir AKS nustatymo. Ji taip pat padėjo per esamų prioritetinių medžiagų ir joms taikomų AKS peržiūrą. Daug darbo atlikę E darbo grupės pogrupiai buvo Techninių AKS nustatymo gairių dokumento rengimo ekspertų grupė ir Prioritetinių medžiagų peržiūros pogrupis, jiems abiemis bendrai pirmininkavo Jungtinių tyrimų centro ir Jungtinės Karalystės ekspertai. E darbo grupės suinteresuotųjų pramonės šalių grupėms priklausė svarbiausios jų bendrovės narės, kurioms pogrupio diskusijose, ypač galutiniais atrankos procedūros etapais, kai buvo nustatomi AKS, atstovavo techniniai ekspertai.

AKS projektas buvo perduotas Pavojų sveikatai ir aplinkai moksliniam komitetui (SAPMK)⁸, kad šis pateiktų savo nuomonę.

Savo nuomonėje apie nikeliui taikytinų AKS rinkinį SAPMK pažymėjo, kad galutiniams AKS įtakos galėtų turėti išsami kai kurių aukštesnės pakopos duomenų analizė, įskaitant nepriklausomą statistinę analizę. Tokią analizę buvo bandoma atlikti, tačiau dėl ekspertų nuomonių skirtumų, kol dar laukiama tolesnių konsultacijų su SAPMK dėl analizės išvadų rezultatų, pasiūlymo projekte nikelio metinis vidurkis (MV–AKS) vidaus vandenyse yra 4, o ne 2 µg/l.

• **Poveikio vertinimas**

Kai 2010 m. buvo pasiekti galutiniai techninio darbo etapai, buvo imtasi poveikio vertinimo darbo, kuris pradėtas *Entec* konsultavimo įmonės atliktu tyrimu⁹. Konsultantas, atsižvelgdamas į techninio darbo išvadas¹⁰, parengė atskirų medžiagų poveikio ataskaitų projektus, kurie buvo panaudoti didelei prie šio dokumento pridėtos poveikio vertinimo ataskaitos daliai parengti.

Poveikio vertinimo iniciatyvinė grupė padėjo parengti poveikio vertinimą; grupei priklausė įvairių Komisijos tarnybų – Generalinio sekretoriato, Žemės ūkio ir kaimo plėtros GD, Įmonių ir pramonės GD, Jungtinio tyrimų centro, Jūrų reikalų ir žuvininkystės GD,

⁷ http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/objectives/implementation_en.htm

⁸ SAPMK yra vienas iš mokslinių komitetų, teikiančių Komisijai nepriklausomas rekomendacijas. Jį sudaro 17 mokslininkų. Daugiau informacijos http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/environmental_risks/index_en.htm

⁹ Sutarties Nr. 070307/2009/547548/SER/D1.

¹⁰ Tam tikrą pagalbinių peržiūrinių esamų medžiagų tyrimo informaciją parengė kita konsultavimo įmonė WRc (jai padėjo *Milieu*).

Regioninės politikos GD, Mokslinių tyrimų ir inovacijų GD bei Sveikatos ir vartotojų reikalų GD – atstovai.

Rengiant poveikio vertinimo ataskaitą buvo konsultuojamasi su E darbo grupe ir kitomis suinteresuotosiomis šalimis, kurios atstovų toje darbo grupėje neturėjo.

Poveikio vertinimo valdyba poveikio vertinimo ataskaitą svarstė 2011 m. birželio 22 d. susitikime. Į jos pastabas atsižvelgta prie šio dokumento pridėtoje poveikio vertinimo ataskaitoje.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Teisinis pagrindas**

Teisinis pasiūlymo pagrindas yra EB sutarties 192 straipsnio 1 dalis.

- **Subsidiarumo ir proporcingumo principai**

Vandens taršai būdingas labai ryškus tarptautinis aspektas. 60 % ES teritorijos užima bendri upių baseinai. Dėl šios priežasties ir dėl to, kad visoje ES naudojama daug taršą sukeliančių medžiagų, yra tikslinga nustatyti visoje ES vienodus šioms medžiagoms taikytinus AKS, kai tik nustatoma, kad esama didelės grėsmės vandens aplinkai arba per ją. Be platesnio masto apsaugos, visai ES bendrais AKS geriau užtikrinamos vienodos sąlygos, nei tuomet, kai tik kelios valstybės narės yra nustačiusios AKS arba nacionaliniai AKS labai skiriasi.

Šiuo pasiūlymu yra tik nustatomos prioritetinės medžiagos ir apibrėžiami ES lygmens AKS. Be jau esamų ES priemonių, jokių papildomų priemonių nesiūloma. Nustatyti specialias ir papildomas taršos kontrolės priemones paliekama valstybėms narėms – atsižvelgdamos į vietos sąlygas, jos pačios gali pasirinkti veiksmingiausią tikslų įgyvendinimo būdą.

- **Pasirinkta priemonė**

Siūloma priemonė – direktyva, kuria iš dalies keičiamos Vandens pagrindų direktyva ir AKS direktyva.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Nenumatomas joks poveikis biudžetui.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Išsamus pasiūlymo paaiškinimas**

Pasiūlymu iš dalies keičiama AKS direktyva ir Vandens pagrindų direktyvos X priedas.

Pagal šios direktyvos 1 straipsnį I priedu pakeičiamas Vandens pagrindų direktyvos X priedas. Į atnaujintą X priedą įtraukiamos naujai pasiūlytos prioritetinės medžiagos, o dvi esamos prioritetinės medžiagos priskiriamos prie prioritetinių pavojingų medžiagų. Priedas

supaprastinamas į jį įtraukiant dalį informacijos, kuri prieš tai buvo nurodyta lentelės išnašose.

Šio pasiūlymo 2 straipsniu iš dalies keičiamos toliau nurodytos AKS direktyvos nuostatos.

2 straipsnis iš dalies keičiamas įtraukiant į jį terminą „terpė“, kuris reiškia aplinkos komponentą, paprastai vandenį, nuosėdas arba biotą (žuvis, jei nenurodyta kitaip), kuriam taikomi AKS ir kuriame stebima prioritetinių medžiagų ir prioritetinių pavojingų medžiagų koncentracija.

3 straipsnis iš dalies keičiamas siekiant jį suderinti su nauja I priedo A dalies struktūra (ypač su į priedą įtrauktais biotos standartais) ir iš dalies keisti valstybių narių įpareigojimus dėl terpės, kurios stebėseną vykdoma, parinkimo. Prie kiekvienos medžiagos yra nurodyta rekomenduojama naudoti stebėsenos terpė, parinkta remiantis jai būdingomis savybėmis ir naudojama, jei nenurodoma kitaip. Iki šiol buvusi galimybė valstybėms narėms pasirinkti alternatyvią terpę yra paliekama, tačiau dabar ja galima pasinaudoti, tik jei laikomasi būtiniausių analizės metodų veiksmingumo kriterijų, nurodytų Komisijos direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje¹¹. Be to, siekiant supaprastinti ataskaitas, AKS direktyvos 3 straipsnyje nustatyti pranešimo įpareigojimai įtraukiami į Vandens pagrindų direktyvos 15 straipsnyje nurodytas upių baseinų valdymo planų įgyvendinimo atskaitomybę. Galiausiai, komiteto įgaliojimas iš dalies keisti I priedo B dalies 3 dalį yra suderinamas su naujais deleguotaisiais įgaliojimais.

4 straipsnio 4 dalis ir 5 straipsnio 6 dalis išbraukiamos, nes aktas suderinamas su Sutartyje numatytais naujais įgyvendinimo įgaliojimais. Šie įgaliojimai netaikomi techninėms gairėms, nes pastarosios nėra teisiškai privalomi dokumentai.

8 straipsnis atnaujinamas.

Įterpiamas naujas 8a straipsnis, susijęs su specialiomis nuostatomis dėl medžiagų, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės.

Įterpiamas naujas 8b straipsnis, kuriuo nustatomas stebėjimo sąrašas tiksliniam stebėsenos duomenų, kuriais bus grindžiamos būsimos prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūros, rinkimui.

9 straipsnis iš dalies keičiamas, kad būtų suderintas su nauju Reglamentu (ES) Nr. 182/2011¹² dėl Komisijos įgyvendinimo įgaliojimų, ir juo įtraukiamas 10 straipsnis dėl naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais.

I priedo A dalis pakeičiama šios direktyvos II priedu, kuriame pateikiamos naujai pasiūlytos prioritetinės medžiagos, iš dalies keičiami kai kurioms esamoms prioritetinėms medžiagoms¹³

¹¹ 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyva 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos (OL L 201, 2009 8 1, p. 36), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2009:201:0036:0038:EN:PDF>

¹² 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13), <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2011:055:0013:0018:EN:PDF>

taikomi AKS ir įtraukiama biotos standartų skiltis. Pastarojoje skiltyje pateikti trys biotos standartai, kurie jau buvo nustatyti AKS direktyvos 3 straipsnio 2 dalies a punktu, ir kai kurių kitų esamų bei kai kurių naujų prioritetinių medžiagų biotos standartai. Įtraukus biotos standartus į AKS direktyvos I priedą supaprastės išdėstymas ir padaugės aiškumo.

AKS direktyvos I priedo B dalies 2 dalis iš dalies keičiama įtraukiant tinkamą nuorodą į 9 straipsnyje numatytus įgyvendinimo įgaliojimus.

AKS direktyvos II priedas yra pasenęs, todėl išbraukiamas.

Su esamu 8 straipsniu susietas AKS direktyvos III priedas, yra pasenęs, todėl išbraukiamas.

Šio pasiūlymo 3 straipsniu nustatomi įpareigojimai dėl direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę ir pranešimo Komisijai apie nacionalines nuostatas.

4 straipsnis yra susijęs su įsigaliojimu.

5 straipsniu nustatoma, kad direktyva skirta valstybėms narėms.

¹³ Pakeitimai yra susiję su šiomis esamomis medžiagomis: Nr. 2 (antracenu), Nr. 5 (bromintais difenileteriais), Nr. 15 (fluorantenu), Nr. 20 (švinu ir jo junginiais), Nr. 22 (naftalinu), Nr. 23 (nikeliu ir jo junginiais) ir Nr. 28 (poliaromatiniiais angliavandeniliais).

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

**kuria iš dalies keičiamos direktyvų 2000/60/EB ir 2008/105/EB nuostatos dėl
prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje**

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisės akto pasiūlymą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę¹⁴,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę¹⁵,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) paviršinio vandens cheminė tarša kelia grėsmę vandens aplinkai: jos padariniai gali būti ūmus ir ilgalaikis toksinis poveikis vandens organizmams, kaupimasis ekosistemoje ir buveinių bei biologinės įvairovės nykimas, taip pat pavojus žmonių sveikatai. Pirmiausia turėtų būti nustatytos taršos priežastys ir taršos klausimas turėtų būti sprendžiamas teršalų išmetimo vietoje ekonomiškiausiu ir aplinkosaugos požiūriu veiksmingiausiu būdu;
- (2) 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatančia Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus¹⁶, nustatoma kovos su vandens tarša strategija. Pagal šią strategiją iš visų medžiagų, kurios kelia didelę grėsmę Sąjungos vandens aplinkai arba per ją, išskiriamos prioritetinės medžiagos. 2001 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 2455/2001/EB, nustatančiame prioritetinių medžiagų vandens politikos srityje sąrašą¹⁷, nustatomas pirmasis 33 prioritetinių medžiagų arba medžiagų grupių, kurios buvo išskirtos kaip

¹⁴ OL C , , p. .

¹⁵ OL C , , p. .

¹⁶ OL L 327, 2000 12 22, p. 1.

¹⁷ OL L 331, 2001 12 15, p. 1.

prioritetinės Sąjungos lygmeniu ir kurios šiuo metu yra įtrauktos į Direktyvos 2000/60/EB X priedą, sąrašas;

- (3) 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/105/EB dėl aplinkos kokybės standartų vandens politikos srityje¹⁸ pagal Direktyvos 2000/60/EB nuostatas ir tikslus nustatyti 33 prioritetinėms medžiagoms, įtrauktoms į Sprendimą Nr. 2455/2001/EB, ir 8 kitiems teršalams, kurie jau buvo reglamentuojami Sąjungos lygmeniu, taikomi aplinkos kokybės standartai (AKS);
- (4) Komisija pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalį ir Direktyvos 2008/105/EB 8 straipsnį atliko prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą ir padarė išvadą, kad šį sąrašą tikslinga iš dalies pakeisti įtraukiant į jį naujas medžiagas, dėl kurių Sąjungos lygmeniu reikia imtis prioritetinių veiksmų, nustatant joms taikomus AKS, pagal mokslo pažangą atnaujinant esamoms medžiagoms taikomus AKS ir nustatant kai kurioms esamoms ir kai kurioms naujoms prioritetinėms medžiagoms taikomus biotos AKS;
- (5) prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūra buvo grindžiama išsamiomis konsultacijomis su Komisijos tarnybų, valstybių narių, suinteresuotųjų šalių ir Pavojų sveikatai ir aplinkai mokslinio komiteto (SAPMK) ekspertais;
- (6) nuo Direktyvos 2000/60/EB priėmimo buvo priimta daug Sąjungos aktų, kuriais pagal tos direktyvos 16 straipsnį nustatomos atskiroms prioritetinėms medžiagoms skirtos teršalų išmetimo kontrolės priemonės. Be to, daug aplinkos apsaugos priemonių priklauso kitų galiojančių Sąjungos teisės aktų taikymo sritims. Todėl pirmiausia turėtų būti įgyvendinami ir peržiūrimi galiojantys teisės aktai, o ne nustatomos naujos kontrolės priemonės. Medžiagos į Direktyvos 2000/60/EB X priedą įtraukiamos nepažeidžiant 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB¹⁹, nuostatų taikymo;
- (7) po to, kai buvo nustatyti į Direktyvos 2000/60/EB X priedą įtrauktoms 33 prioritetinėms medžiagoms taikomi AKS, buvo atlikta nemažai rizikos vertinimų pagal 1993 m. kovo 23 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93 dėl esančių medžiagų rizikos įvertinimo ir kontrolės²⁰, kuris vėliau buvo pakeistas 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančiu Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiančiu Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB²¹. Siekiant užtikrinti tinkamą apsaugos lygį ir pagal naujausią mokslinę ir techninę informaciją apie grėsmę, kuri kyla vandens aplinkai arba per ją, atnaujinti AKS, reikia peržiūrėti kai kurioms esamoms prioritetinėms medžiagoms taikomus AKS;

¹⁸ OL L 348, 2008 12 24, p. 84.

¹⁹ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

²⁰ OL L 84, 1993 4 5, p. 1.

²¹ OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

- (8) taikant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalyje nurodytus metodus buvo nustatytos ir prioritetinėms medžiagoms priskirtos papildomos medžiagos, kurios kelia didelę grėsmę vandens aplinkai arba per ją, jas reikia įtraukti į prioritetinių medžiagų sąrašą. Nustatant šioms medžiagoms taikomus AKS buvo atsižvelgta į naujausią mokslinę ir techninę informaciją;
- (9) nustatant prioritetinėms pavojingoms medžiagoms taikomus AKS paprastai esama didesnio netikrumo nei nustatant prioritetinėms medžiagoms taikomus AKS, bet AKS vis tiek yra orientyras, kuriuo remiantis galima vertinti atitiktį geros cheminės paviršinio vandens būklės tikslui, apibrėžtam Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 24 dalyje ir 4 straipsnio 1 dalies a punkto ii ir iii papunkčiuose. Tačiau galutinis tikslas siekiant užtikrinti tinkamą aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos lygį yra prioritetinių pavojingų medžiagų išmetimo, išleidimo ir nuotėkių nutraukimas arba laipsniškas sustabdymas, kaip nustatyta Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje;
- (10) mokslinės žinios apie teršalų būvį ir poveikį vandenyje keleriais pastaraisiais metais buvo smarkiai išplėstos. Dabar daugiau žinome apie tai, kokiame vandens aplinkos komponente (vandenyje, nuosėdose ar biotoje, toliau – terpė) labiausiai tikėtina aptikti konkrečią medžiagą ir, atitinkamai, kur geriausia išmatuoti jos koncentraciją. Kai kurios labai hidrofobinės medžiagos kaupiasi biotoje ir vandenyje jų beveik neaptinkama, net ir naudojant naujausius analizės metodus. Šioms medžiagoms turi būti nustatyti biotos AKS. Tačiau, kad valstybės narės galėtų pasinaudoti savo stebėsenos strategijomis ir pritaikyti jas vietos sąlygoms, joms turėtų būti suteikta galimybė naudoti alternatyvias stebėsenos terpes (vandens, nuosėdų arba biotos), su sąlyga, kad apsaugos lygis, užtikrinamas taikant jų AKS, ir jų stebėsenos sistema būtų tokie pat veiksmingi kaip ir šioje direktyvoje nustatyti AKS ir terpės;
- (11) 2009 m. liepos 31 d. Komisijos direktyva 2009/90/EB, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/60/EB nustatomos vandens cheminės analizės ir vandens būklės stebėsenos techninės specifikacijos²², nustatomi būtiniausi analizės metodų, taikomų vykdant vandens būklės stebėseną, veiksmingumo kriterijai. Tais kriterijais reikalaujama naudoti tokius analizės metodus, kurie yra pakankamai tikslūs, kad būtų užtikrinta, jog bet koks AKS viršijimas bus patikimai aptiktas ir apskaičiuotas, ir taip užtikrinama naudinga ir svarbi stebėsenos informacija. Kitas stebėsenos terpes nei nurodytosios direktyvoje valstybėms narėms turėtų būti leidžiama naudoti, tik jei naudojamas analizės metodas atitinka Direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje konkrečiam AKS ir konkrečiai terpei nustatytus būtiniausius veiksmingumo kriterijus arba yra daug veiksmingesnis nei šioje direktyvoje tam AKS ir tai terpei nurodytas metodas;
- (12) patvarios, bioakumuliacinės ir toksiškos medžiagos ir kitos medžiagos, kurioms būdingos šios savybės, vandens aplinkoje ištikus dešimtmečius gali būti aptinkamos tokiais kiekiais, kurie kelia didelę grėsmę, net jei jau buvo plačiai imtasi teršalų išmetimo mažinimo arba panaikinimo priemonių. Kai kurios išlieka net pervežamos didelius nuotolius ir yra aptinkamos beveik visur aplinkoje. Kai kurios šių medžiagų priklauso esamoms ir naujai pasiūlytomis prioritetinėms pavojingoms medžiagoms ir dėl jų ilgalaikio išlikimo bet kokioje aplinkoje kai kurioms jų reikia skirti ypatingą

²² OL L 201, 2009 8 1, p. 36.

dėmesį pateikiant jų poveikio cheminei būklei rezultatus pagal Direktyvą 2000/60/EB ir taikant stebėsenos reikalavimus;

- (13) kalbant apie cheminės būklės stebėsenos rezultatų pateikimą pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.4.3 punktą, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama medžiagų, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, poveikio cheminei būklei rezultatus pateikti atskirai, kad nebūtų užmaskuojamas su kitomis medžiagomis susijęs vandens kokybės pagerėjimas. Be privalomo visoms medžiagoms skirto žemėlapiu turėtų būti galima pateikti du papildomus žemėlapius, iš kurių vienas būtų skirtas tik medžiagoms, kurioms būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, o kitas – kitoms medžiagoms;
- (14) stebėseną turėtų būti priderinta pagal numatomų koncentracijos variacijų erdvinę ir laiko skalę. Atsižvelgiant į medžiagų, kuriomis būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, didelį išplitimą ir ilgą jų paveiktos aplinkos atsigavimo laiką, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama sumažinti šių medžiagų stebėsenos punktų skaičių ir (arba) dažnį, kol išlaikoma statistškai tvirta bazinė stebėsenos linija;
- (15) tai, kad medžiagoms, kuriomis būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės, teikiamas ypatingas dėmesys, nereiškia, kad Sąjunga ar valstybės narės neturi imtis jau priimtas priemones papildančių priemonių, taip pat ir tarptautiniu lygmeniu, kuriomis būtų siekiama sumažinti arba panaikinti tų medžiagų išmetimą, išleidimą ir nuotėkius, kad būtų įgyvendinti Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyti tikslai;
- (16) rizikos vertinimams, kurie reikalingi atrenkant naujas prioritetines medžiagas, atlikti reikalingi aukštos kokybės stebėsenos ir ekotoksikologinio poveikio duomenys. Iš valstybių narių gauti duomenys pastaraisiais keleriais metais labai pagerėjo, tačiau jų kokybė ir Sąjungos lygmens apimtis ne visuomet atitinka paskirtį. Ypač trūksta stebėsenos duomenų apie daugelį naujų teršalų, kurie gali būti apibūdinti kaip teršalai, kurie dar nėra traukti į įprastas Sąjungos lygmens stebėsenos programas, bet kurie gali kelti didelę grėsmę, kuriai valdyti reikia reglamentavimo priemonių, nustatytų atsižvelgiant į galimą teršalų (eko)toksikologinį poveikį ir poveikį sveikatai ir į jų kiekį (vandens) aplinkoje;
- (17) reikalingas naujas mechanizmas, pagal kurį Komisijai būtų teikiama tikslinė aukštos kokybės stebėsenos informacija apie medžiagų koncentraciją vandens aplinkoje, didžiausią dėmesį skiriant naujiems teršalams ir medžiagoms, kurių turimi stebėsenos duomenys nėra rizikai vertinti reikiamos kokybės. Naujasis mechanizmas turėtų padėti rinkti tokią informaciją apie visų Sąjungos upių baseinus. Siekiant, kad stebėsenos išlaidos išliktų priimtino lygio, mechanizmą reikėtų taikyti tik tam tikroms į stebėjimo sąrašą laikinai įtrauktoms medžiagoms ir tik tam tikroms stebėsenos vietoms, tačiau surinkti duomenys turėtų būti reprezentatyvūs ir tinkami Sąjungos vykdomam medžiagų prioritetiškumo nustatymo procesui. Sąrašas turėtų būti nuolat keičiamas atsižvelgiant į naują informaciją apie naujų teršalų keliamą galimą grėsmę ir siekiant išvengti ilgesnio nei būtina medžiagų stebėjimo;
- (18) siekiant supaprastinti ir palengvinti valstybių narių ataskaitų teikimo įpareigojimus ir padidinti derėjimą su kitais susijusiais vandens valdymo elementais, Direktyvos

2008/105/EB 3 straipsnyje nustatyti pranešimo reikalavimai turėtų būti sujungti su bendrais Direktyvos 2000/60/EB 15 straipsnyje nustatytais atskaitomybės įpareigojimais;

- (19) priimdama šį pasiūlymą ir pateikdama jo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, Komisija užbaigė pirmąją prioritetinių medžiagų sąrašo peržiūrą, kurios reikalaujama Direktyvos 2008/105/EB 8 straipsniu. Buvo peržiūrėtos ir tos direktyvos III priedo medžiagos, kai kurios jų priskirtos prie prioritetinių. Kitoms medžiagoms priskirti prie prioritetinių medžiagų kol kas nepakanka duomenų. Išlieka galimybė, kad atsiras daugiau informacijos apie tas medžiagas, todėl jos ateityje bus peržiūrimos – tai galioja ir kitoms medžiagoms, kurios per šią peržiūrą buvo svarstytos, bet nepriskirtos prie prioritetinių medžiagų. Todėl Direktyvos 2008/105/EB III priedas paseno ir turėtų būti išbrauktas. Tos direktyvos 8 straipsnis turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas, taip pat turėtų būti pakeistas rezultatų pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai terminas;
- (20) siekiant laiku atsižvelgti į šios direktyvos taikymo srityje padarytą techninę ir mokslo pažangą, Komisijai turėtų būti deleguojamas įgaliojimas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti aktus dėl direktyvoje nustatytų aplinkos kokybės standartų taikymo metodų atnaujinimo;
- (21) be to, siekiant pagerinti informacinę bazę, reikalingą ateityje nustatant prioritetines medžiagas, ypač prie jų priskiriant naujus teršalus, Komisijai turėtų būti deleguojamas įgaliojimas pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį priimti aktus dėl stebėjimo sąrašo sudarymo. Ypač svarbu, kad Komisija per parengiamąjį darbą rengtų tinkamas konsultacijas, taip pat ir ekspertų lygmeniu;
- (22) rengdama ir sudarydama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai persiųsti ir Europos Parlamentui, ir Tarybai;
- (23) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos, į stebėjimo sąrašą įtrauktų medžiagų stebėsenos metodų įgyvendinimo, taip pat stebėsenos duomenų bei informacijos pateikimo Komisijai formos taikymo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai²³;
- (24) kadangi šios direktyvos tikslo pasiekti gerą paviršinio vandens cheminę būklę nustatant prioritetinių medžiagų ir kai kurių kitų teršalų AKS valstybės narės pačios tinkamai įgyvendinti negali ir jis gali būti geriau įgyvendintas Sąjungos lygmeniu visoje Sąjungoje palaikant tą patį paviršinio vandens apsaugos lygį, Sąjunga, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, gali priimti tam tikras priemones. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

²³ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (25) todėl Direktyva 2000/60/EB ir Direktyva 2008/105/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB X priedas pakeičiamas šios direktyvos I priedo tekstu.

2 straipsnis

Direktyva 2008/105/EB iš dalies keičiama taip:

1. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje taikomos Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnyje ir Direktyvos 2009/90/EB 2 straipsnyje nurodytos apibrėžtys.

Taip pat taikoma ši apibrėžtis:

terpė – vandens aplinkos komponentas, t. y. vanduo, nuosėdos arba biota.“

2. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

1. Laikydamosi šios direktyvos 1 straipsnio ir Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, valstybės narės paviršinio vandens telkiniams taiko AKS, išdėstytus šios direktyvos I priedo A dalyje.

Valstybės narės taiko AKS paviršinio vandens telkiniams laikydamosi I priedo B dalyje nustatytų reikalavimų. *[Pastaba: ši dalis nekeista]*

2. I priedo A dalyje nurodytoms medžiagoms Nr. 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 ir 44 valstybės narės taiko I priedo A dalyje nurodytus biotos AKS. Likusioms medžiagoms valstybės narės taiko I priedo A dalyje nurodytus vandens AKS.

3. Valstybės narės gali rinktis AKS taikyti kitose terpėse nei nurodytosios 2 dalyje.

Šią galimybę pasirinkusios valstybės narės taiko atitinkamus I priedo A dalyje nurodytus AKS, arba, jei nėra jų pasirinktos terpės AKS, pačios nustato AKS, kuriuo užtikrinama apsauga yra bent jau tokio paties lygio, kaip apsauga, užtikrinama tame priede numatytu AKS.

Valstybės narės šia galimybe gali pasinaudoti, tik kai terpei parinkti naudojamas analizės metodas atitinka Komisijos direktyvos 2009/90/EB(*) 4 straipsnyje

nustatytus būtiniausius veiksmingumo kriterijus arba, jei jokia terpė šių kriterijų neatitinka – kai metodas yra daug veiksmingesnis nei 2 dalyje nurodytai terpei atrinkti naudojamas metodas.

4. Medžiagų, kurioms taikomi nuosėdų ir (arba) biotos AKS, atveju valstybės narės atlieka medžiagos atitinkamoje terpėje stebėseną bent kartą per metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą.

5. Valstybės narės į atnaujintus upių baseinų valdymo planus, parengtus pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnio 7 dalį, įtraukia:

- a) lentelę, kurioje pateikiamos taikomų analizės metodų kiekybinio nustatymo ribos, ir informaciją apie šių metodų veiksmingumo atitiktį Komisijos direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje nurodytiems kriterijams;
- b) medžiagų, kurioms taikyta 3 dalyje nurodyta pasirinktis, atveju:
 - i) tos pasirinkties taikymo priežastis ir pagrindą;
 - ii) nustatytus alternatyvius AKS, jei tokių yra, įrodymus dėl jais užtikrinamo apsaugos lygio, jiems nustatyti naudotus duomenis bei metodiką ir paviršinio vandens, kuriam jie būtų taikomi, kategorijas;
 - iii) palyginimui su šio straipsnio 5 dalies a punkte nurodyta informacija – šios direktyvos I priedo A dalyje nurodytos terpės ar terpių analizės metodų kiekybinio nustatymo ribas, įskaitant informaciją apie tų metodų veiksmingumo atitiktį Komisijos direktyvos 2009/90/EB 4 straipsnyje nurodytiems kriterijams;
- c) pagal 4 dalį taikomos stebėsenos dažnumo pagrindimą, jei stebėsenos intervalas yra ilgesnis nei 1 metai.

6. Valstybės narės, remdamosi vandens būklės stebėseną, atlikta pagal Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnį, imasi priemonių atlikti I priedo A dalyje išvardytų prioritetinių medžiagų, kurios linkusios kauptis nuosėdose ir (arba) biotoje, koncentracijos ilgalaikių tendencijų analizę, ypatingą dėmesį skirdamos medžiagoms Nr. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 ir 44. Laikydamosi Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio, jos imasi priemonių užtikrinti, kad tokia koncentracija žymiai nepadidėtų nuosėdose ir (arba) atitinkamoje biotoje. *[Pastaba: vienintelis pakeitimas – tai naujų prioritetinių medžiagų nuorodų (30–44) įtraukimas.]*

Valstybės narės nustato nuosėdų ir (arba) biotos stebėsenos dažnumą, kad būtų pateikiama pakankamai duomenų patikimai ilgalaikių tendencijų analizei. Paprastai stebėseną turėtų būti atliekama kas trejus metus, nebent remiantis techninėmis žiniomis ir ekspertų sprendimu būtų pagrįsta taikyti kitokį intervalą. *[Pastaba: ši dalis nekeista]*

7. Komisija išnagrinėja techninę ir mokslinę pažangą, įskaitant Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų rizikos vertinimų išvadas ir informaciją apie medžiagų registraciją, su kuria visuomenė gali susipažinti

pagal Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 119 straipsnį, ir prireikus pasiūlo peržiūrėti šios direktyvos I priedo A dalyje nustatytus AKS laikantis Sutarties 294 straipsnyje nustatytos tvarkos ir Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 4 dalyje nustatyto tvarkaraščio. *[Pastaba: ši dalis nekeista]*

8. Komisija įgaliojama pagal 10 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl šios direktyvos I priedo B dalies 3 punkto keitimo.

(*) OL L 201, 2009 8 1, p. 36.“

3. 4 straipsnio 4 dalis ir 5 straipsnio 6 dalis išbraukiamos.

4. 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūra

Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia reguliarios Direktyvos 2000/60/EB X priedo peržiūros, numatytos tos direktyvos 16 straipsnio 4 dalyje, rezultatų ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos ji prideda atitinkamus pasiūlymus, visų pirma pasiūlymus nustatyti naujas prioritетines ar prioritетines pavojingas medžiagas arba tam tikras prioritетines medžiagas priskirti prie prioritетinių pavojingų medžiagų ir prireikus nustatyti atitinkamus paviršinio vandens, nuosėdų ar biotos AKS.“

5. Įterpiamas šis 8a straipsnis:

„8a straipsnis

Specialios nuostatos dėl medžiagų, kurioms yra būdingos visur esančių patvarių, bioakumuliacinių ir toksiškų medžiagų savybės

Šios direktyvos I priedo A dalyje nurodytų medžiagų Nr. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 ir 44 atveju valstybės narės gali:

a) pagal Direktyvos 2000/60/EB 13 straipsnį parengtuose upių baseinų valdymo planuose cheminės būklės informaciją pateikti atskirai nuo likusių medžiagų cheminės būklės informacijos, nepažeisdamos tos direktyvos V priedo 1.4.3 punkte nurodytų bendros cheminės būklės rezultatų pateikimo reikalavimų, ir (arba)

b) vykdyti mažesnio intensyvumo stebėseną nei ta prioritетinių medžiagų stebėseną, kurios reikalaujama pagal šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalį ir Direktyvos 2000/60/EB V priedą, su sąlyga, kad stebėseną yra reprezentatyvi ir kad jau esama statistiškai tvirtos šių medžiagų buvimo vandens aplinkoje stebėsenos bazinės linijos, apimančios bent vieną šešerių metų trukmės upių baseinų valdymo planavimo ciklą.

Pirma dalis taikoma nepažeidžiant Direktyvos 2000/60/EB 4 straipsnio 1 dalies a punkte, 11 straipsnio 3 dalies k punkte ir 16 straipsnio 6 dalyje nustatytų tikslų ir įpareigojimų.“

6. Įterpiamas 8b straipsnis:

„8b straipsnis

Stebėjimo sąrašas

1. Komisija sudaro medžiagų, kurių visos Sąjungos lygmens stebėsenos duomenys renkami siekiant juos panaudoti atliekant būsimus medžiagų prioritetiškumo nustatymus, vykdomus pagal Direktyvos 2000/60/EB 16 straipsnio 2 dalį, stebėjimo sąrašą.

Stebėjimo sąrašą bet kuriuo metu sudaro ne daugiau kaip 25 medžiagos arba medžiagų grupės, šalia kiekvienos jų nurodyta stebėsenos terpė. Medžiagos atrenkamos iš tų medžiagų, kurios, turimais duomenimis, Sąjungos lygmeniu gali kelti didelę grėsmę vandens aplinkai arba per ją. Atrinkdama į stebėjimo sąrašą įtrauktinas medžiagas, Komisija atsižvelgia į visą turimą informaciją, įskaitant mokslinių tyrimų projektus, pagal Direktyvos 2000/60/EB 5 ir 8 straipsnius valstybių narių sudarytas apibūdinimo ir stebėsenos programas ir informaciją apie gamybos apimtis, naudojimo būdus, koncentraciją aplinkoje ir poveikį, įskaitant informaciją, surinktą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/8/EB, 2001/82/EB* bei 2001/83/EB** ir pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1907/2006 ir (EB) Nr. 1107/2009***.

2. Komisijai įgaliojama pagal 10 straipsnį priimti deleguotuosius aktus dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto sąrašo sudarymo.

3. Pirmą 1 dalyje nurodytą stebėjimo sąrašą Komisija sudaro iki [...] ²⁴.

4. Valstybės narės vykdo kiekvienos į stebėjimo sąrašą įtrauktos medžiagos stebėseną atrinktosiose reprezentatyviose stebėsenos vietose ne trumpesniu nei 12 mėnesių laikotarpiu, kuris prasideda per tris mėnesius nuo medžiagos įtraukimo į stebėjimo sąrašą.

Kiekviena valstybė narė atrenka bent vieną stebėjimo punktą vidutiniškai 15 000 km² geografiniam plotui, vienoje valstybėje narėje turi būti bent vienas toks stebėsenos punktas.

Parinkdamos reprezentatyvias kiekvienos medžiagos stebėsenos vietas, dažnumą ir laiką valstybės narės atsižvelgia į medžiagos naudojimo būdus. Stebėseną vykdoma ne rečiau kaip kartą per metus.

5. Valstybės narės per 18 mėnesių nuo medžiagos įtraukimo į stebėjimo sąrašą, o vėliau kas 12 mėnesių, kol medžiaga yra sąrašė, Komisijai pateikia pagal 4 dalį vykdomos stebėsenos rezultatų ataskaitą. Į ataskaitą įtraukiama informacija apie stebėsenos vietos reprezentatyvumą ir stebėsenos strategiją.

6. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos į stebėjimo sąrašą įtrauktų medžiagų stebėsenos techninės specifikacijos ir techninės stebėsenos rezultatų ir susijusios informacijos ataskaitos teikimo Komisijai formos. Tie

²⁴

12 mėnesių nuo šios direktyvos priėmimo.

įgyvendinimo aktai priimami pagal 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.

* OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

** OL L 311, 2001 11 28, p. 67.

*** OL L 309, 2009 11 24, p. 1.“

7. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

1. Komisijai padeda Direktyvos 2000/60/EB 21 straipsnio 1 dalimi įsteigtas komitetas. Tai komitetas, apibrėžtas Reglamente (ES) Nr. 182/2011 (*).

2. Jei pateikiama nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

(*) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.“

8. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Įgaliojimas priimti 3 straipsnio 8 dalyje ir 8b straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiamas neribotam laikui nuo [...] ²⁵.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu panaikinti 3 straipsnio 8 dalyje ir 8b straipsnio 2 dalyje nurodytą įgaliojimą priimti deleguotuosius aktus. Sprendimu dėl įgaliojimų panaikinimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie jį vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 3 straipsnio 8 dalį ir 8b straipsnio 2 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba praneša Komisijai, kad neprieštaraus. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“

²⁵ Šios direktyvos įsigaliojimo data.

9. I priedo A dalis pakeičiama šios direktyvos II priedo tekstu.

10. I priedo B dalies 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. 6 ir 7 lentelės skiltys: bet kurio paviršinio vandens telkinio atveju, MV–AKS taikymas reiškia, kad bet kurio atitinkamo paviršinio vandens telkinio kiekviename vandens telkinio tipiniame stebėsenos taške išmatuota koncentracija neviršija standarto.

Tačiau pagal Direktyvos 2000/60/EB V priedo 1.3.4 punkto nuostatas valstybės narės gali nustatyti statistinius metodus, tokius kaip procentilio skaičiavimo metodą, siekdamos užtikrinti priimtina patikimumo bei tikslumo lygį nustatant, ar laikomasi DLK–AKS. Jei jos tokius statistinius metodus nustato, jie turi atitikti išsamias taisykles, nustatytas pagal šios direktyvos 9 straipsnio 2 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą.“

11. II ir III priedai išbraukiami.

3 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki ²⁶, įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Priimdamos tas nuostatas, valstybės narės daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato tokios nuorodos darymo tvarką.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtąją dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2012 01 31

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

²⁶ 12 mėnesių nuo šios direktyvos priėmimo.

I PRIEDAS

„X PRIEDAS PRIORITETINIŲ MEDŽIAGŲ VANDENS POLITIKOS SRITYJE SĄRAŠAS

Numeris	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ³	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachloras	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracenas	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazinas	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzenas	
(5)	Netaikoma	Netaikoma	Brominti difenileteriai	X ⁴
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmis ir jo junginiai	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Chloralkanai, C ₁₀₋₁₃	X

Numeris	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ³	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinfosas	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpirifosas (Etilo chlorpirifosas)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dichlorešanas	
(11)	75-09-2	200-838-9	Dichlormetanas	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalatas (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuronas	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfanas	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluorantenas ⁵	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksachlorbenzenas	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksachlorbutadienas	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Heksachlorcikloheksanas	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturonas	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Švinas ir jo junginiai	

Numeris	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ³	Nustatyta kaip prioritetinga pavojinga medžiaga
(21)	7439-97-6	231-106-7	Gyvsidabris ir jo junginiai	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalenas	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nikelis ir jo junginiai	
(24)	Netaikoma	Netaikoma	Nonilfenoliai	X ⁶
(25)	Netaikoma	Netaikoma	Oktilfenoliai ⁷	
(26)	608-93-5	210-172-0	Pentachlorbenzenas	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentachlorfenolis	
(28)	Netaikoma	Netaikoma	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) ⁸	X

Numeris	CAS numeris ¹	ES numeris ²	Prioritetinės medžiagos pavadinimas ³	Nustatyta kaip prioritetinė pavojinga medžiaga
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazinas	
(30)	Netaikoma	Netaikoma	Tributilalavo junginiai	X ⁹
(31)	12002-48-1	234-413-4	Trichlorbenzenai	
(32)	67-66-3	200-663-8	Trichlormetanas (chloroformas)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralinas	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dikofolis	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Perfluoroktansulfonrūgštis ir jos dariniai (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	Netaikoma	Chinoksifenas	X
(37)	Netaikoma	Netaikoma	Dioksinai ir dioksinų tipo junginiai	X ¹⁰
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aklonifenas	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenoksas	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cibutrinai	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrinai ¹¹	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvosas	
(43)	Netaikoma	Netaikoma	Heksabromciklododekanai (HBCDD)	X ¹²
(44)	76-44-8 / 1024-57-3	200-962-3 / 213-831-0	Heptachloras ir heptachloro epoksidas	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Terbutrinai	
(46)	57-63-6	200-342-2	17 α -etinilestradiolis ¹³	
(47)	50-28-2	200-023-8	17 β -estradiolis ¹³	
(48)	15307-79-6	239-346-4	Diklofenakas ¹³	

¹ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

- 2 ES numeris: Europos esamų komercinių cheminių medžiagų sąrašas (EINECS) arba Europos naujų cheminių medžiagų sąrašas (ELINCS).
- 3 Tais atvejais, kai atrinktos medžiagų grupės, jei aiškiai nenurodyta, tipiniai atskiri atstovai yra apibrėžiami nustatant aplinkos kokybės standartus.
- 4 Tik tetrabromdifenileteris, pentabromdifenileteris, heksabromdifenileteris ir heptabromdifenileteris (CAS numeriai: atitinkamai 93703-48-1, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3).
- 5 Fluorantenas į sąrašą įtrauktas kaip kitų, pavojingesnių poliaromatinių angliavandenilių indikatorius.
- 6 Nonilfenolis (CAS Nr. 25154-52-3, ES Nr. 246-672-0), įskaitant izomeras 4-nonilfenolį (CAS Nr. 104-40-5, ES Nr. 203-199-4) ir 4-nonilfenolį (šakotąjį) (CAS Nr. 84852-15-3, ES Nr. 284-325-5).
- 7 Oktilfenolis (CAS Nr. 1806-26-4, EU Nr. 217-302-5), įskaitant izomerą 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolį (CAS Nr. 140-66-9, ES Nr. 205-426-2).
- 8 Įskaitant benzo(a)pireną (CAS Nr. 50-32-8, ES Nr. 200-028-5), benzo(b)fluorantena (CAS Nr. 205-99-2, ES Nr. 205-911-9), benzo(g,h,i)perilena (CAS Nr. 191-24-2, ES Nr. 205-883-8), benz(k)fluorantena (CAS Nr. 207-08-9, ES Nr. 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)pireną (CAS Nr. 193-39-5, EU Nr. 205-893-2) ir išskyrus antracena, fluorantena ir naftalena, kurie išvardyti atskirai.
- 9 Įskaitant tributilalavo katijoną (CAS Nr. 36643-28-4).
- 10 Apima šiuos junginius:
- 7 polichlorintus dibenzo-p-dioksinius (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS Nr. 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS Nr. 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS Nr. 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS Nr. 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS Nr. 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS Nr. 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS Nr. 3268-87-9);
- 10 polichlorintų dibenzofuranų (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS Nr. 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS Nr. 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS Nr. 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS Nr. 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS Nr. 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS Nr. 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS Nr. 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS Nr. 39001-02-0);
- 12 dioksinų tipo polichlorintų bifenilų (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS Nr. 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS Nr. 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS Nr. 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS Nr. 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS Nr. 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS Nr. 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS Nr. 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS Nr. 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS Nr. 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS Nr. 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS Nr. 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS Nr. 39635-31-9).

- ¹¹ Apima 8 izomeras, žymimus CAS Nr. 52315-07-8, taigi ir CAS Nr. 67375-30-8 (alfa cipermetriną).
- ¹² Apima 1,3,5,7,9,11-heksabromciklododekaną (CAS Nr. 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-heksabromciklododekaną (CAS Nr. 3194-55-6), α -heksabromciklododekaną (CAS Nr. 34237-50-6), β -heksabromciklododekaną (CAS Nr. 134237-51-7) ir γ -heksabromciklododekaną (CAS Nr. 134237-52-8).
- ¹³ Įtraukiant šias medžiagas į X priedą nepažeidžiamos Reglamento (EB) Nr. 726/2004, Direktyvos 2001/83/EB ir Direktyvos 2001/82/EB nuostatos.“

II PRIEDAS

„A DALIS: APLINKOS KOKYBĖS STANDARTAI (AKS)

MV – metinis vidurkis;

DLK – didžiausia leidžiama koncentracija;

Vienetas: 4–7 skilčių – [µg/l],

8 skilties [µg/kg drėgno svorio].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(1)	Alachloras	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Antracenas	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Atrazinas	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Benzenas	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Brominti difenileteriai ⁵	32534-81-9	4,9 10 ⁻⁸	2,4 10 ⁻⁹	0,14	0,014	0,0085

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(6)	Kadmis ir jo junginiai (priklausomai nuo vandens kietumo klasės) ⁶	7440-43-9	≤ 0,08 (1 klasė) 0,08 (2 klasė) 0,09 (3 klasė) 0,15 (4 klasė) 0,25 (5 klasė)	0,2	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	≤ 0,45 (1 klasė) 0,45 (2 klasė) 0,6 (3 klasė) 0,9 (4 klasė) 1,5 (5 klasė)	
(6a)	Karbontetrachloridas ⁷	56-23-5	12	12	Netaikoma	Netaikoma	
(7)	C10-13 Chloralkanai ⁸	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinfosas	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpirifosas (etilo chlorpirifosas)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(9a)	Ciklodieno pesticidai: Aldrinas ⁷ Dieldrinas ⁷ Endrinas ⁷ Izodrinas ⁷	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	$\Sigma = 0,01$	$\Sigma = 0,005$	Netaikoma	Netaikoma	
(9b)	Visas DDT ^{7,9}	Netaikoma	0,025	0,025	Netaikoma	Netaikoma	
	para-para-DDT ⁷	50-29-3	0,01	0,01	Netaikoma	Netaikoma	
(10)	1,2-dichlorešanas	107-06-2	10	10	Netaikoma	Netaikoma	
(11)	Dichlormetanas	75-09-2	20	20	Netaikoma	Netaikoma	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(12)	Di(2-etilheksil)-ftalatas (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	Netaikoma	Netaikoma	
(13)	Diuronas	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfanas	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Fluorantenas	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Heksachlorobenzenas	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Heksachlorobutadienas	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Heksachlorocikloheksanas	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Izoproturonas	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Švinas ir jo junginiai	7439-92-1	1,2 ¹³	1,3	14	14	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(21)	Gyvsidabris ir jo junginiai	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Naftalenas	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Nikelis ir jo junginiai	7440-02-0	4 ¹³	8,6	34	34	
(24)	Nonilfenoliai (4-nonilfenolis)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Oktilfenoliai ((4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenolis))	140-66-9	0,1	0,01	Netaikoma	Netaikoma	
(26)	Pentachlorobenzenas	608-93-5	0,007	0,0007	Netaikoma	Netaikoma	
(27)	Pentachlorofenolis	87-86-5	0,4	0,4	1	1	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(28)	Poliaromatiniai angliavandeniliai (PAH) ¹¹	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	
	Benz(a)pirenas	50-32-8	1,7 10 ⁻⁴	1,7 10 ⁻⁴	0,27	0,027	2 žuvims 5 vėžiagyviams ir galvakojams 10 moliuskams
	Benzo(b)fluorantenas	205-99-2			0,017	0,017	
	Benzo(k)fluorantenas	207-08-9			0,017	0,017	
	Benzo(g,h,i)perilenas	191-24-2			8,2 10 ⁻³	8,2 10 ⁻⁴	
	Indeno(1,2,3-cd)pirenas	193-39-5					
(29)	Simazinas	122-34-9	1	1	4	4	
(29a)	Tetrachloretilenas ⁷	127-18-4	10	10	Netaikoma	Netaikoma	
(29b)	Trichloroetilenas ⁷	79-01-6	10	10	Netaikoma	Netaikoma	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(30)	Tributilalavo junginiai (Tributilalavo katijonas)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Trichlorobenz enai	12002-48-1	0,4	0,4	Netaikoma	Netaikoma	
(32)	Trichlorometanas	67-66-3	2,5	2,5	Netaikoma	Netaikoma	
(33)	Trifluralinas	1582-09-8	0,03	0,03	Netaikoma	Netaikoma	
(34)	Dikofolis	115-32-2	$1,3 \cdot 10^{-3}$	$3,2 \cdot 10^{-5}$	Netaikoma ¹⁰	Netaikoma ¹⁰	33
(35)	Perfluoroktans ulfonrūgštis ir jos dariniai (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \cdot 10^{-4}$	$1,3 \cdot 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Chinoksifenas	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Dioksinai ir dioksinų tipo junginiai	Žr. Direktyvos 2000/60/EB X priedo 10 išnašą					Suma: PCDD +PCD F+PCB -DL $0,008 \mu\text{g.kg}^{-1} \text{TEQ}^{14}$
(38)	Aklonifenas	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenoksas	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cibutrinai	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Cipermetrinai	52315-07-8	$8 \cdot 10^{-5}$	$8 \cdot 10^{-6}$	$6 \cdot 10^{-4}$	$6 \cdot 10^{-5}$	
(42)	Dichlorvosas	62-73-7	$6 \cdot 10^{-4}$	$6 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-4}$	$7 \cdot 10^{-5}$	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Nr.	Medžiagos pavadinimas	CAS numeris ¹	MV–AKS ² Vidaus paviršiniai vandenys ³	MV–AKS ² Kiti paviršiniai vandenys	DLK–AKS ⁴ Vidaus paviršiniai vandenys ³	DLK–AKS ⁴ Kiti paviršiniai vandenys	AKS, biota ¹²
(43)	Heksabromciklododekanas (HBCDD)	Žr. Direktyvos 2000/60/EB X priedo 12 išnašą	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachloras ir heptachloro epoksidas	76-44-8 / 1024-57-3	$2 \cdot 10^{-7}$	$1 \cdot 10^{-8}$	$3 \cdot 10^{-4}$	$3 \cdot 10^{-5}$	$6,7 \cdot 10^{-3}$
(45)	Terbutrinas	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	
(46)	17 alfa-etinilestradiolis	57-63-6	$3,5 \cdot 10^{-5}$	$7 \cdot 10^{-6}$	Netaikoma	Netaikoma	
(47)	17beta-estradiolis	50-28-2	$4 \cdot 10^{-4}$	$8 \cdot 10^{-5}$	Netaikoma	Netaikoma	
(48)	Diklofenakas	15307-79-6	0,1	0,01	Netaikoma ¹⁰	Netaikoma ¹⁰	

¹ CAS: Cheminių medžiagų santrumpų tarnyba.

² Šis parametras yra AKS, išreikštas kaip metinė vidutinė vertė (MV–AKS). Jei nenurodyta kitaip, jis taikomas visų izomerų bendrai koncentracijai.

³ Vidaus paviršiniai vandenys apima upes bei ežerus ir susijusius dirbtinius arba labai pakeistus vandens telkinius.

⁴ Šis parametras yra aplinkos kokybės standartas, išreikštas kaip didžiausia leidžiama koncentracija (DLK–AKS). Jeigu prie DLK–AKS yra pažymėta „netaikoma“, MV–AKS vertės yra laikomos apsaugančiomis nuo didžiausio trumpalaikės taršos padidėjimo vykstant nuolatiniam išleidimui, nes jos yra žymiai mažesnės nei vertės, nustatytos remiantis ūmaus toksiškumo duomenimis.

- 5 Prioritetinių medžiagų grupės, kurią sudaro brominti difenileteriai (Nr. 5), atveju AKS turėtų būti palygintas su giminingų medžiagų Nr. 28, 47, 99, 100, 153 ir 154 koncentracijų suma.
- 6 Kadmio ir jo junginių (Nr. 6) AKS vertės priklauso nuo vandens kietumo, kaip apibrėžta penkiose klasių kategorijose (1 klasė: < 40 mg CaCO₃/l, 2 klasė: nuo 40 iki < 50 mg CaCO₃/l, 3 klasė: nuo 50 iki < 100 mg CaCO₃/l, 4 klasė: nuo 100 iki < 200 mg CaCO₃/l ir 5 klasė: ≥ 200 mg CaCO₃/l).
- 7 Ši medžiaga nėra prioritetinga, tačiau ji priklauso kitiems teršalams, kuriems taikomi AKS identiški nustatytiesiems teisės aktuose, taikytuose iki 2009 m. sausio 13 d.
- 8 Šiai medžiagų grupei orientacinių parametrų nenumatyta. Orientaciniai parametrai turi būti nustatomi naudojant analitinį metodą.
- 9 Visą DDT sudaro izomerų 1,1,1-trichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr.50-29-3, ES Nr. 200-024-3); (1,1,1-trichloro-2 (o-chlorofenil)-2-(p-chlorofenil)etano (CAS Nr. 789-02-6, ES Nr. 212-332-5); 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etilenas (CAS Nr. 72-55-9, ES Nr. 200-784-6) ir 1,1-dichlor-2,2-bis-(p-chlorfenil)etano (CAS Nr. 72-54-8, ES Nr. 200-783-0) suma.
- 10 Trūksta informacijos šių medžiagų DLK–AKS nustatyti.
- 11 Poliaromatinių angliavandenilių prioritetingų medžiagų grupės (PAH) (Nr. 28) atveju biotos AKS grindžiami benzo(a)pireno toksiškumu, kuris turėtų būti matuojamas kaip kitų PAH žymeklis ir kurio koncentracija turėtų būti palyginama su AKS. Vandens MV–AKS yra atitinkanti vertė.
- 12 Jei nėra aiškiai nurodyta, biotos AKS reiškia žuvų AKS.
- 13 Šie AKS susiję su biologiškai prieinamomis šių medžiagų koncentracijomis.
- 14 PCDD: polichlorinti dibenzo-p-dioksinais; PCDF: polichlorinti dibenzofuranais; PCB-DL: dioksinų tipo polichlorinti bifenilais; TEQ: toksiškumo ekvivalentai.